

Kongevalgte, saa kan jeg — jeg er jo rigtignol ingen god Regnemester — ikke forstaae Andet, end at det, naar man regner efter Forholdstal, netop vil blive Tilfældet, at Overtallet i et saadant Landsting vil blive bygget paa noget ganske Andet end den almindelige Valgret.

Boisen: Der er idag blevet ytret Adskilligt her i Salen, som jeg synes tyder paa, at man i det Hele taget hverken fra den ene eller fra den anden Side har været tilfreds med det hidtilværende Landsting. Det er ogsaa sagt af to ærebe Landstingsmænd for Njøbenhavn (Madvig og Lehmann), at dette Landsting ikke var beregnet paa at skulle være en Gjenlyd af det andet Thing, og da nu begge disse to ærebe Landstingsmænd have virket til, at dette skulde afløses af et andet, har jeg heri fundet en Hentydning til, at det hidtilværende Landsting havde været en Gjenlyd af det andet Thing. Da det Landsting, som nu er til, jo efter al Sandsynlighed snart vil have endt sine Dage, vil jeg dog endnu til Slutning aflægge et Vidnesbyrd om det, idet det efter min Mening idetmindste er bedre, end man skulde vente efter de Hentydninger, der, som jeg synes, ere komne fra adskillige ærebe Medlemmer her i Salen. Jeg har aldrig kunnet skjønne, at det hidtilværende Landsting har været en Gjenlyd af det andet Thing, men jeg har tvertimod syntes, at det har sat sig i et saadant Forhold til det andet Thing, som man maatte ønske; ikke i et saadant Forhold som naar To drage hver i sin Ende af et Reeb. Jeg synes, at dette Landsting har bidraget til, at Sagerne have faaet en god og grundig Overveielse, og det er jo dog navnlig den egentlige Grund, hvorfor der skal være et andet Thing. Jeg har idetmindste altid faaet det Indtryk af de Forhandlinger, som have været førte i Landstinget, at Udsaldet af dem ikke har tydet paa, at det iforveien var bestemt, men at det i Virkeligheden var fremgaaet af de Forhandlinger, som ere førte i selve Landstinget, og det synes mig at være et godt og hæderligt Vid-

nesbyrd. Jeg behøver ikke at minde Dem om — thi det vide de Alle — hvormange hæderlige Mænd der have haft Sæde i Landstinget; det er fra først af og til sidste Stund blevet ledet af hæderlige Mænd. Jeg vil derfor sige, at dette Landsting, naar det nu oplyses, vil efterlade sig et saadant Eftermæle i den danske Historie, som jeg vil ønske, at dets Efterfølgere ogsaa engang kunne faae, og jeg kan ikke forbylde, at jeg troer, at Grunden til, at De have Saameget imod dette Landsting, egentlig ikke maa søges i, hvad Ondt det hidtil har gjort, men i Frygten for, hvad det i Fremtiden vilde kunne komme til at gjøre. Dette er imidlertid en Grundsætning, som jeg kalder ubillig og uretfærdig, og anvendt paa et enkelt Individ vilde man altid kalde den saaledes. Naar en Forbryder i 17 Aar havde ført et retfærdigt og stille Liv, vilde jeg kalde det uretfærdigt, om man, fordi Manden engang havde været Forbryder, vilde binde ham og holde ham indespærret; men dette Landsting er aldrig fremtraadt som Forbryder, og det har i 17 Aar ført et saadant Levnet iblandt os, at der ikke er Grund til nu at frygte for, at det paa eengang skulde vandrae saaledes, at det skulde være nødvendigt for os nu ligesom at binde det. Jeg vilde gjerne til Slutningen aflægge et saadant Vidnesbyrd om det Landsting, som nu har virket iblandt os i 17 Aar. Jeg var for 17 Aar siden med til at stemme for det, og jeg paastaar endnu, at det udgik fra Folket og til Folket med stor Fleerstemmighed; thi skøndt der var Forhandlinger om det, før det blev vedtaget, enedes dog den grundlovgivende Rigsforsamling om at vedtage det med et saa stort Overtal, som jeg mener, at enhver Grundlovsbestemmelse maa vedtages med, naar Folket skal slutte sig til den, og den skal vinde Indgang i Folket. Det er naturligtvis min Mening, at jeg vil stemme for det gamle Landsting og imod det nye Udkast, men idet jeg nu giver det gamle Landsting mit Ja, skeer det ogsaa for dermed at udtale min Talnemlighed imod alle de Mænd, som deri have